

Farní sbor ČCE v Chrudimi

Bratři a sestry, **výroční sborové shromáždění**, které se mělo konat v neděli 28. března 2021, se kvůli protiepidemickým opatřením a vládním nařízením konat nebude. V tomto dopise Vám zasíláme zprávy ze života sboru, hospodářskou zprávu za uplynulý rok i návrh rozpočtu sborového hospodaření na rok letošní, jak je na své schůzi 4. března schválilo staršovstvo našeho sboru. Revizní zpráva je také hotova, zazní při výročním shromáždění, které svoláme, jakmile to bude umožněno.

Zpráva kazatelky o životě sboru v roce 2020

Uplynulý rok 2020 byl zvláštním rokem pro celou společnost i pro naše sborové společenství. „Normálně fungovat“ jsme mohli vlastně jen necelé první čtvrtletí. Ještě v neděli 8. března jsme stihli vykonat výroční sborové shromáždění a v následujícím týdnu byl vyhlášený nouzový stav kvůli epidemii koronaviru. Následující měsíce, včetně velikonočních svátků, jsme se museli obejít bez bohoslužeb i dalších sborových setkání. Přiznám se, že když jsem se chystala psát tuto výroční zprávu, vůbec se mi do toho nechtělo. To tam mám psát, kolikrát jsme měli zavřený kostel a co všechno jsme nemohli?, říkála jsem si... Pak jsem si ale vzala ohlašni knihu a procházela jsem si ohlášky neděli za nedělí a hned jsem začala vidět nadějněji, co všechno jsme ve sboru za ten rok, navzdory protiepidemickým opatřením, stihli prožít.

V lednu a v únoru jsme se ještě scházeli na bohoslužbách, na biblické hodině, na náboženství s dětmi i konfirmační přípravě. A taky nově s maminkami a malými dětmi jsme měly dvě moc pěkná dopolední setkání a plány byly scházet se tak každý měsíc... Velikonoce sice proběhly v tvrdém „lockdownu“, ale na Zelený čtvrtek se nám podařilo uspořádat „zahradní pašije“, kdy se nás sešlo deset povolených účastníků na farní zahrádce, na terase fary a na zahradě domu 303 a četli jsme z evangelia pašijní příběh a zpívali za doprovodu kytary. Díky našemu reportéru Janu Blažkovi jsme se dokonce ocitli ve zpravodajství TV NOE. V květnu jsme uspořádali víkendové soustředění s konfirmandy u nás na chalupě v Telecím. Oceňuji rodiče, že svým dětem toto „výjezdni konfirmačko“ povolili. V červnu, kdy už probíhalo částečné „rozvolnění“, jsme mohli uspořádat konfirmaci, sice pod rouškami, ale přesto radostnou, se dvěma křty děvčat Sablíkových. V té době se ještě mohlo v kostele společně zpívat, takže jak pěvecký sbor, tak konfirmandi, obohatili shromáždění svým zpěvem. Proběhla také Noc kostelů počátkem června, s rouškami a desinfekcí, ale především s pěknými fotkami Kanady od Pavla Gregora a s poutavým autorským čtením z knížek Šárky Bubíkové.

Velkým otazníkem bylo, jak to bude se srpnovým táborem pro děti a mládež. Řekli jsme si s mým mužem Tomášem a s kolegou Janem Plecháčkem, že připraveným štěstí přeje a začali jsme tábor, s pomocí mládežníků, chystat. A díky Bohu, podařilo se! Tábor ve Vranicích proběhl pěkně po všech stránkách, akorát, oproti dřívějším táborům, jsme spotřebovali několik litrů desinfekce.

V září se uskutečnila, díky Jiřímu Motyčkovi, přednáška k výročí J.A. Komenského, přeložená z jarního termínu. Té jsem se, bohužel, nezúčastnila, protože jsem onemocněla covidem a byli jsme s mužem v karanténě. Jsem vděčná sestře faráře Dagmar Hrubantové a sestře kurátorce Haně Mazurové, že v té době místo mne vedly bohoslužby. Na svátek sv. Václava jsme mohli zažít nevšední koncert v našem kostelíku ve Slatiňanech, při němž nás svou hudbou potěšilo a nadchlo Hniličkovó trio.

V říjnu jsme ještě stihli slavnost díkčinění za úrodu a pak opět přišlo vyhlášení nouzového stavu a uzavření kostelů. Podzimní uzávěra byla kratší než jarní. K bohoslužbám jsme se mohli začít opět scházet v omezeném počtu a bez společného zpěvu od začátku adventu. Začali jsme konat dvoje bohoslužby za neděli. Velkou pomocí a oporou byli sboroví zpěváci a hudebníci, hlavně Míša Sablíková, která vedla zpěv při bohoslužbách. Díky mírnému uvolnění protiepidemických opatření jsme si mohli dovolit uspořádat i tradiční „bazárek“- adventní dobročinný trh, který ve prospěch Nikolky Gergélyové vynesl kolem 30 tisíc korun. Adventní období jsme završili dětskou slavností s nadílkou pro děti a promítáním pásma písniček a scének, které část dětí a mládeže předem připravila. V omezeném režimu, bez společného zpěvu, se zdvojenými bohoslužbami jsme oslavili Vánoce. A pak opět začalo přituhovat... Po Novém roce byly povoleny bohoslužby už jen s desetiprocentní obsazeností kostela. Ale to už je další kapitola, ve které budu pokračovat, dá-li Pán, zase za rok.

Ještě bych ráda dodala, že jsem vděčná presbyterkám a presbyterům našeho sboru, že všichni byli ochotni konat schůze staršovstva pomocí videokonferencí; takto „on-line“ jsme se sešli vloni 5x a řešili jsme tak vše potřebné pro chod sboru. Neméně děkuji za jejich ochotnou a spolehlivou službu potřebným členům sboru. Vím také a oceňuji, že řada z vás už od jara pomáhala jako dobrovolníci na různých místech.

Jsem vděčná, sestry a bratři, že jsme uplynulým, náročným, pro mnohé z vás i obtížným rokem, mohli projít s Boží pomocí. A díky tomu s nadějí, že nic nás nemůže odloučit od Boží lásky, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu (Řím 8,39).

Anna Lavická

PS. Pro potěšení přikládám také několik fotografií ze života sboru (konfirmace, soustředění s konfirmandy, letní tábor, dětská vánoční slavnost)

Zpráva kurátorky o práci staršovstva

Každá zpráva za rok 2020 bude začínat steskem na dobu nuceného omezení činnosti, nemožnosti setkávat se na pravidelných sborových programech a na okleštění nedělních bohoslužeb. Už skoro rok zákazů a nařízení se samozřejmě projevuje ve všech oblastech sborového života, mimo jiné i v hospodářských záležitostech, ale chci vyzdvihnout věc, na kterou můžeme být právem hrdí. I v době, kdy mnohým klesají příjmy a do myšlenek se vkrádá nejistota, nepolevili jsme v pomoci druhým. Vybrané sumy v povinných i dobrovolných sbírkách jsou radostné. Také výnos z provizorně konaného bazárku výrazně předčil naše očekávání, přestože jsme měli zpočátku trochu obavy o výsledek v tak nepříznivé době.

Po rekonstrukci věžičky a střechy kostela v roce 2019 jsme v loňském roce prováděli jen nevyhnutelné opravy. Snažíme se šetřit na další práce, které jsou při údržbě majetku nutné a tvořit si potřebnou rezervu. O dalších plánovaných akcích bude sbor samozřejmě včas řádně informován, ale bylo by dobré mít pro dobu samofinancování a slučování sborů provedeny nejnáročnější rekonstrukce.

Probíhá i pravidelná údržba domu čp. 303, která je hrazena výhradně z výnosu z nájmu a fondu oprav. I nadále platí, že jeden měsíční nájem z domu č. 303 bude použit pro potřeby sboru.

Staršovstvo se samozřejmě zabývá nejen hospodářskými záležitostmi. Vzhledem k omezení činnosti máme víc času na diskuze, přípravu různých materiálů a promýšlení budoucích úkolů. Atmosféra při jednáních staršovstva je tvůrčí a přátelská, což nám pomáhá zvládat i on-line jednání, kdy se osobně nemůžeme setkat.

Děkuji vám všem za práci ve prospěch sboru i za dárcovskou obětavost. Těším se, že se zase brzy sejdeme ve společenství sboru tak, jak jsme ještě nedávno byli zvyklí.

Hana Mazurová

Zpráva o nedělní škole

Apoštolské vyznání víry bylo ústředním tématem nedělní školy v první polovině roku 2020. Pandemie covidu-19 a na ni navázaná vládní opatření nám však na 10 dlouhých týdnů znemožnila účast na bohoslužbách včetně konání nedělní školy, mnohé úlohy jsme tedy museli oželeť.

V druhé polovině roku nás čekalo téma Církevního roku, které přesahuje i do první poloviny roku 2021. Bohužel se opakovala situace z jara, kdy nám vládní opatření na 7 týdnů opět znemožnila konání nedělní školy. S příchodem adventu byla činnost NŠ obnovena, následné opětovné „zřítelování PSA“ již kostely pouze "přivřelo", a NŠ připravujeme každou neděli. Při výuce se nás stále střídá 5 učitelů, děti chodí celkem asi 10 včetně 2 batolat a výpomoci z řad mládežníků (děti se též střídají). Do budoucna bychom mezi sebou rádi uvítali nové tváře (na straně učitelů i dětí).

Eva Skálová ml.